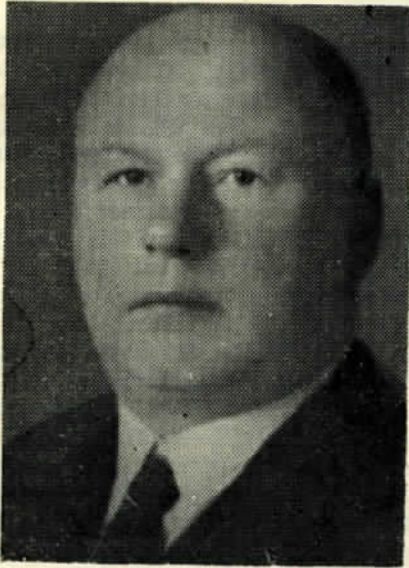

KAUPPANEUVOS JUHO KUOSMANEN

— in memoriam —

Kauppaneuvos Juhon Kuosmanen.

Seuramme kunniajäsen kauppaneuvos Juhon Kuosmanen, ensimmäinen suurlahjoittajamme, on poissa. Tämä tuntuu uskomattomalta, sillä niin elinvoimaisena, innostavana ja seuramme asioita seuraavana näimme hänet seurassamme. Joulukuun 20. päivänä hän nukkui rauhalliseen uneensa ja siirtyi tuonen maille.

Juhon Kuosmanen oli laatokankarjalainen. Hän oli syntynyt Sortavalan maalaiskunnassa. Jo nuorena, 13-vuotiaana poikasena hän lähti eväsnyytti kourassaan Sortavalaan itseään elättämään. Äidin rakkaat neuvot, pieni eväsnyytti ja peräänantamaton tahto olivat ne eväät, jotka hän sai matkaansa, ja niiden avulla hän raivasi pitkän tien, jonka kulkeminen ei ollut helppoa, mutta hän olikin luotu esteiden ylittäjäksi.

Sortavalassa näemme Juhon tiskin takana. Vilkas ja ahkera myyjä, jonka kassat illalla ovat aina suuremmat kuin toisten myyjien. Näemme iltaisin hänen kulkevan opintiellä. Tiskin takatilat ovat tälle eloisalle nuorelle miehelle liian ahtaat, ja jo nuorena on hänellä kauppamatkustajan myyntilaukku kainalossaan. Tuloksia tulee, mutta tämäkään ei hänelle riitä. Koko Sortavala ja Suomi tuntuvat liian ahtailta, kun mieli tekee oppia paljon. Niinpä ystävämme siirtyykin Saksaan. Siellä hän tekee työtä kahden edestä. Yöt lukee ja pian nuori mies on saksalaisen liikkeen kauppamatkustajana Suomessa. Kauppa käy — kukapa ei ostaisi suomalaiselta myyjältä. Seuraa muutto Suomeen. Helsinki tarvitsee suomalaisia liikemiehiä — niitä siellä on ennestään liian vä-

hän. Juhon jää Helsinkiin, ja jo vuonna 1913 syntyy liike Kontro & Kuosmanen, jonka nimi muuttuu Suomen Valtamerentakaiseksi Kauppa Oy:ksi — myöhemmin Valtameri Osakeyhtiöksi.

Nyt on ystävämme siirtynyt alalle, jossa tarvitaan uutisraivaajia, tarvitaan suomalaisia yrittäjiä ja rohkeita miehiä. Juhon täytti kaikki nämä vaatimukset ja monessa kohdin ylitti ne ja omasi muitakin avuja. Niinpä liike nouseekin maamme ensimmäisten joukkoon ja Juhon on 30-vuotiaana liikemiestemme eturivin miehiä.

Juhon ei jää laakereille lepäämään, vaikka onkin saavuttanut sen aseman, johon nuorena pyrki. Jatkuvasti hän lukee ja opiskelee. Pian hän puhuu muutakin kuin karjalan murretta, saksaa erittäin hyvin, ruotsia hyvin, englantia tyydyttävästi ja venäjää hän osaa niin, ettei häntä myydä. Maailmaa hän kulkee ristiin rastiin, solmii uusia liikesuhteita kaikkialla ja avaa uusia, suuria mahdollisuuksia Suomen kaupalle. Kasvattajana ja kouluttajana hän on niin etevä ja peräänantamaton, että siitä voisi jo yksistään kirjoittaa romaanin. Ensin hän tutkii ihmisten henkistä vireyttä, aktiivisuutta ja luonnetta. Jos nämä häntä miellyttävät, niin oppilas pääsee »Kuosmanen korkeakouluun», joka vastaa suurta saavutusta ja jonka koulun käyneet oppilaat istuvat suurissakin viroissa liike-elämämme palveluksessa. Sopivasti näitä neuvoen, kiristäen, löysäten ja jälleen neuvoen hän kasvatti liikemiehen toisensa jälkeen. Rauhank aikana Juhon menestyi aktiivisena myyjänä, sodan aikana etevänä ja rohkeana kauppiana, pula-aikana pelottomana optimistina ja säännöstelyn aikana rohkeana kaupan vapauttajana. Kaikki ajat olivat hänelle normaaliaikoja. Hän katsoi aina tulevaisuuteen ja näki enemmän kuin muut. Karjalaiset — me menetimme suuren ystävän, jonka kukkaro oli seurallamme avoinna jo 40 vuotta sitten. Suomi menetti erään optimistisista liikemiesistään — todellisen uutisraivaajan, joka ei halunnut ylittää aitaan siitä, mistä se oli matalin, vaan halusi ylittää aidan vaikeimmasta paikasta, koska siellä oli niin vähän muita yrittämissä ja koska hän tiesi pääsevänsä siitä ylitse.

Hiljennymme kunnioittamaan hyväsydämisen ihmisen, etevän kouluttajan ja ennakkoluuttoman kaupan pioneerin muistoa.